

سیزده بدر، جشن پایانی نوروز..

زمانی که هوای مطبوع بهاری قدم بر طبیعت خشک و بی جان می‌گذارد، برف‌های زمستانی رخت خود را از پهنای زمین برپسته و هوای سرد جای خود را به طراوت و سرسبزی می‌دهد و فرصتی مناسب فراهم می‌شود تا مردم به دل طبیعت رفته و عطر زندگی را استشمام کنند.

"طبیعت سبز و هوای خوب" اولین چیزی است که بهار به طبیعت هدیه می‌کند؛ زمانی که هوای مطبوع بهاری قدم بر طبیعت خشک و بی جان می‌گذارد، برف‌های زمستانی رخت خود را از پهنای زمین برپسته و هوای سرد جای خود را به طراوت و سرسبزی می‌دهد و فرصتی مناسب فراهم می‌شود تا مردم به دل طبیعت رفته و عطر زندگی را استشمام کنند.

به گزارش خبرگزاری دانشجویان ایران (ایسنا) منطقه آذربایجان شرقی، فصل بهار و رویش طبیعت به قدری در زندگی انسان مهم است که حتی خداوند نیز در قرآن به عنوان رحمت به آن اشاره کرده است؛ چنانچه در آیه 50 سوره روم خداوند می‌فرماید: "فَانْظُرْ إِلَىٰ ءَاثَرِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُخْرِجُ الْإِنْسَانَ مِنْ بَيْتِهِمْ رِجَالًا وَعَدَاةً مُّؤْتَوًى" پس به آثار رحمت خدا بنگر که چگونه زمین را پس از مرگش زنده می‌گرداند؛ بنابراین طبیعت زنده و شاداب نیز روح زندگی را بر وجود آدمی تزریق می‌کند.

در گذشته های دور که مردم بدون هیچ امکاناتی زندگی می‌کرده و زمستان‌هایی سرد را پشت سر می‌گذاشتند، فرا رسیدن فصل بهار نویدی بود که دلها را شاد می‌کرد؛ فصلی که در آن طبیعت بی‌جان، رخت زندگی و رویش بر تن می‌کند و چرخ زندگی مردم را می‌چرخاند؛ از این رو از گذشته، مردم فرارسیدن این فصل را جشن گرفته و شادمانی می‌کردند و در سیزدهمین روز از بهار طبیعت، و زمانی که مردم دید و بازدیدهای خود را تمام می‌کرده‌اند، رهسپار طبیعت شده و این گونه حوشحالی خود را از رسیدن طبیعت ابراز می‌کردند.

کمتر کسی در کشورمان پیدا می‌شود، که اسم این روز را نشنیده باشد، "سیزده‌بدر" روزی است که بیشتر افراد رسیدن آن را لحظه‌شماری می‌کنند، اما شاید کمتر کسی باشد که از فلسفه ی این روز با خبر باشد؛ چرا که این مراسم یکی از جشن‌های نوروزی است که باید با آگاهی از فلسفه و اصالت آن در حفظ این فرهنگ قدم برداریم؛ بعد از مراسم سیزده بدر، تمامی افراد دست از استراحت کشیده و محیای کار و فعالیت می‌شوند.

یک تاریخ شناس در این خصوص در گفت و گو با خبرنگار ایسنا می‌گوید: مراسم سیزده بدر جشن پایانی نوروز می‌باشد که مردم در این روز، مہیای رفتن به طبیعت می‌شدند و سبزه‌ای را که در سفره هفت سین خود گذاشته بودند، با خود به طبیعت برده و دور انداخته و یا در خاک چال می‌کردند.

13 بدر، روزی که نحس خوانده شده..

نظر به این که گردش و تفریح در سراسر فصل بهار و تابستان برای همه فراهم است؛ اما در 13 فروردین میهمان طبیعت شدن، فلسفه‌ای خاص دارد؛ چرا که در برخی نوشته‌های قدیمی این روز را نحس دانسته‌اند.

بهروز خاماچی در این خصوص اظهار می‌کند: در نظر مردمان قدیم روز 13 روز نحس بوده و به این دلیل بوده در خانه ماندن را نحس دانسته و مردم به طبیعت روی می‌آوردند تا شومی و یمن بد را از خانه‌هایشان دور کنند.

با اینکه برخی این روز را نحس می‌شمارند اما شادی و خوشحالی و همچنین رفع کدورت‌ها از جمله مواردی است که اصالت این روز را می‌سازد؛ چرا که مردم با شادکامی تمام بار سفر بسته و دل به طبیعت می‌دهند و کدورت‌ها را کنار گذاشته و با خاطری شاد این روز را سپری می‌کنند.

وی می‌گوید: در این روز رسم بر این بوده است که مردم به طبیعت بروند و در خانه نمانند؛ چرا که طبیعت بعد از زمستانی سرد، شادابی خود را به دست آورده و میزبان مردم می‌شود و همچنین زنان نیز با سبزی‌های تازه‌ای که در طبیعت رشد کرده‌اند، کوکو سبزی و قورمه سبزی می‌پخته و در آن روز بر سر سفره‌هایشان می‌گذاشتند.

وی در خصوص مراسمی که در این روز در گذشته انجام می‌شده است، می‌گوید: در گذشته‌ها، مردم برای تفریح و سرگرمی خود در طبیعت به رقص و نواختن موسیقی مشغول شده و بازی‌های دسته جمعی، گل یا پوچ، پیل دستی و انواع بازی های دیگر را انجام می‌دادند و همچنین گره کردن علف نیز یکی دیگر از رسم‌های این روز می‌باشد.

وی اظهار می‌کند: مراسم 13 به در نیز مانند دیگر جشن‌های سرزمین‌مان به منظور ایجاد مودت و دوستی با طبیعت و مردم است؛ و حفظ اصالت و فلسفه‌ی انسان دوستانه‌ی این روز چقدر زیبا خواهد بود.

روز طبیعت، روز شادی و نشاط..

خاماچی بیان می‌کند: در روز طبیعت که مفهوم اصلی آن شادی و تفریح است، باید در جاده‌ها با احتیاط رانندگی کنیم تا شیرینی این روز با تصادف و یا حوادث ناگوار دیگر، به یک عمر تلخی بدل نشود.

وی ادامه می‌دهد: تفریح ما در روز طبیعت، به هیچ وجه نباید مسبب آزار دیگران باشد و برای شادی خود مسبب دلخوری و رنجش خاطر دیگران نشویم و همچنین اگر در طبیعت بساط گردشمان را پهن کرده‌ایم، به هیچ وجه شاخه‌های درختان را نشکنیم و از شاخه‌های به زمین افتاده آتش روشن کنیم و در آخر آتش را حتما خاموش بکنیم؛ اما متأسفانه برخی افراد بعد از تفریح خود، آتشی را که در طبیعت روشن کرده اند را خاموش نکرده و چه آتش سوزی‌هایی که به بار نمی‌آورند.

وی با ابراز تاسف از کسانی که به محیط زیست خود اهمیت نمی‌دهند، می‌گوید: امروزه مردم زمانی که برای گردش به طبیعت می‌روند، شاخه‌های درختان را شکسته و زباله‌های خود را در طبیعت می‌ریزند و طبیعتی را که شادابی و زیبایی را به ما هدیه می‌دهد، مورد آزار قرار می‌دهند.

این تاریخ شناس در توصیه به کسانی که در روز سیزده بدر به طبیعت می‌روند؛ عنوان می‌کند: چقدر خوب است که مردم زمانی که برای گردش به دل طبیعت می‌روند، همراه خود کیسه زباله برده و زباله‌های خودشان را جمع کرده و دست به تخریب طبیعت نزنند . بر اساس موارد گفته شده، در می‌یابیم که روز طبیعت، جشنی است که از گذشتگان ما به یادگار مانده است، پس باید از انجام کارهایی که اصالت این روز را در تنگنا قرار می‌دهد پرهیز کرده و موجبات شادی خود و دیگران را فراهم کنیم و همچنین در تفریح و گردش‌هایمان دقت کنیم تا بر پیکره‌ی سرسبز و باطراوت طبیعت، که به تازگی سربرآورده است، آسیبی وارد نشود.